

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky, soudkyně Mgr. Sylvy Šiškeové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **FIPER, s. r. o.**, IČ 01679236, se sídlem Halenkovice 369, Halenkovice, zastoupena Mgr. Danielem Jankaničem, advokátem se sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2018, č. j. 1264/1.30/17-10, sp. zn. S9-2016-422, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2020, č. j. 30 Ad 4/2018 – 78,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1 000 Kč**, a to ve lhůtě **2 (dvou) týdnů** od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se u Krajského soudu v Brně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jež je uvedené v záhlaví a kterým žalovaný uložil žalobkyni pokutu ve výši 580 000 Kč za spáchání správních deliktů podle § 140 odst. 1 písm. b), § 140 odst. 1 písm. c), § 140 odst. 2 písm. e) č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném do 30. 6. 2017 a podle § 33a odst. 1 zákona o zaměstnanosti, ve znění účinném do 28. 7. 2017. Krajský soud dal za pravdu žalovanému a zamítl žalobu, kterou stěžovatelka proti jeho rozhodnutí podala.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Současně s podáním kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku, který odůvodnila tím, že v současné situaci je pro ni uložena pokuta likvidační. Stěžovatelčino podnikání je od roku 2017 významně poznamenáno poklesem objemu objednávek ze strany třetích osob, v důsledku čehož dosáhla v daném období ztrátu 330 000 Kč. Výše aktiv sice ke dni 31. 12. 2017 činila 1 324 000 Kč, finanční prostředky z toho však tvořily pouze 4 000 Kč. Pokles pokračoval i v dalších letech, což je způsobeno postupným poklesem poptávky po průmyslových výrobcích. Vše vyvrcholilo začátkem roku 2020 s nástupem pandemie koronaviru, kdy její obrat prakticky klesl na nulu a zlepšení situace nelze očekávat minimálně do konce roku. Stěžovatelka tedy nedisponuje dostatečnými volnými finančními prostředky pro zaplacení uložené pokuty. Na podporu svého tvrzení stěžovatelka předložila auditovanou účetní závěrku za účetní období od

1. 1. 2017 do 31. 12. 2017. Zároveň stěžovatelka zdůraznila, že přiznání odkladného účinku se nedotkne žádných práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatelce hrozí, že by se vlivem špatné ekonomické situace i vlivem uložené pokuty mohla dostat do úpadku a v rámci uspokojení žalovaného z konkurzní podstaty by stát následně mohl obdržet méně, než za situace, kdy by stěžovatelka mohla v budoucnu (po oživení ekonomiky) pokračovat v hospodářské činnosti s cílem dosáhnout co nejdříve kladného hospodářského výsledku. To by jí umožnilo pokutu následně uhradit. Nadto by v případě, že by Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti, nemusel stát vracet celou příslušnou částku a stěžovatelce by ani nevznikl nárok na náhradu škody v důsledku nesprávného rozhodnutí správního orgánu.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil a uvedl, že pozastavením účinků jeho rozhodnutí by byl popřen hlavní účel zřízení orgánů inspekce práce, jehož součástí je bezesporu uložení sankce, která musí být vnímána jako neodvratitelná.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[5] Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s.; proto i k jeho využití musejí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové okolnosti tvrdil a podrobně uvedl, proč mají kvůli nim být odloženy účinky pravomocného rozhodnutí.

[6] Po zhodnocení důvodů, které stěžovatelka předložila, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[7] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatelka dostatečně a přesvědčivě prokázala vznik hrozící újmy, která spočívá v ohrožení samotné její existence. Naopak újma, která by nesplněním uložené povinnosti hrozila státu, je v poměru ke stěžovatelčině možné újmě zanedbatelná. Dotčen bude pouze zájem na neprodleném uhrazení pokuty, který však v tomto konkrétním případě ustoupí prokázané hrozbě nenapravitelné újmy. Nejvyšší správní soud tedy považuje za splněný též druhý zákonný předpoklad pro přiznání odkladného účinku, tj. chybějící rozpor s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud vyhodnotil, že újma hrozící stěžovatelce nepřiznáním odkladného účinku je podstatná, naproti tomu intenzita narušení veřejného zájmu je v daném případě nízká. Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, Nejvyšší správní soud stěžovatelce vyhověl a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[9] Nejvyšší správní soud současně upozorňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu